

Ινστιτούτο Φιλοσοφικών Ερευνών

www.philosophical-research.org

Απόστολος Πιερρής

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

Περίοδος ΑΣΤ'

2023-4

Συναντήσεις Πατρών

2^η

21 Δεκεμβρίου 2023

Συναντήσεις Πατρών

Δεύτερη Εκδήλωση

Πέμπτη 21 Δεκεμβρίου, 8.30 μ.μ., στο Μέγαρο Λόγου και Τέχνης, Αίθουσα Διαλέξεων, 2^{ος} όροφος, Πλατεία Γεωργίου Α'.

☆☆☆

«Ο άνθρωπος ορίζεται από την υπαρξιακή τάση μεταξύ της μέριμνας για τις ανάγκες του χρόνου (πολλαπλασιασμός, επιβίωση, ασφάλεια) και του πόθου για την ελευθερία της αιωνιότητας. Η οντολογική βεβαιότητα (το σφράγισμα) της άρσης της έντασης αυτής στην αρμονία της ύπαρξης δημιουργεί υψηλό πολιτισμό και ιστορία στον χρόνο. Στα δύο αυτά, πολιτισμικότητα και ιστορικότητα, εξιδιάζεται η ανθρώπινη φύση.

Θα αναλύσω την ουσία του πολιτισμού και της ιστορίας, και την οργανική σχέση τους, σε μια σειρά θεωρημάτων.

Η ορίζουσα του ανθρώπου είναι πολιτισμική και ιστορική. (Τι είναι άνθρωπος; Τι είναι πολιτισμός; Τι είναι ιστορία;)

Η ορίζουσα του ανθρώπινου χρόνου είναι ιστορική. (Υπαρξιακή χρονικότητα δεν είναι απλά μαθηματικό μέτρο μεταβολής σε ένα γραμμικό πεδίο παρελθόντος και μέλλοντος, ούτε ρυθμός αλλαγής κατά την κυκλική δομή της περιοδικότητας, - αλλά προθετική κίνηση προς νοηματοδοτικό «τέλος», και πτωτική απομάκρυνση από αυτό. Η περιοδικότητα έχει σημείο έμφρασης όπου πέφτει το σημασιολογικό βάρος).

Η ορίζουσα της ιστορίας είναι πολιτισμική. (Και όχι ηθικοδικαιακή, οικονομική ή πολιτικοστρατιωτική).

Η ορίζουσα του πολιτισμού είναι χωρολογική. (Και όχι ουσιαστικά γενετική ή βουλησιαρχική).

Συνεπώς η ορίζουσα της χρονικότητας είναι χωρολογική.

Χρόνος είναι ένας χωρολογικός ρυθμός που προκύπτει από την μορφολογία δομών τοπολογικών.

Έτσι, δυναμισμός εμφιλοχωρεί συμπυκνωμένος στην εκρηκτική στατικότητα των αρχαϊκών Κούρων. Κίνηση συναρπαστική συμβαίνει και ακτινοβολείται στην μορφή του S που εκφράζει την κατάσταση του «ίστασθαι επί ενός ποδός» των κλασσικών αγαλμάτων. Χορεύουν οι κίονες του περικιόνιου ναού. Ζωή πνέουσα αστράφτουν ορεινοί όγκοι του κάλλους.

Σαν χρόνο νοιώθουμε τις σωματοπνευματικές δομές της ύπαρξής μας. Ζωή είναι το ξετύλιγμα του βίου μας, αλλά πρωτίστως η συνεκτική, ενοποιός αρχή του, η ζώσα εντελέχειά του. Στην τελειότητα της μορφής των υπαρξιακών δομών μας, ο χρόνος σβήνει στην αιωνιότητα. Τελεσιουργείται το «Τέλος». Εξ αυτού η μοναδική οντολογική και σημασιολογική βαρύτητα του «νυν». Η επιφάνεια της αιωνιότητας συντελείται στην ευδαίμονα, μακάρια Στιγμή της τελειότητας, Διάρκεια είναι δομές ατέλειας και προτέλεσης.

Και έτσι, η μορφολογική τελειότητα σώματος και πνεύματος στην άγια συνουσία τους είναι η ουσιώδης ενέργεια του Είναι που συνιστά το Φαίνεσθαι, - είναι η προβολή της αιωνιότητας στον χρόνο.

Το κάλλος αποτελεί το Σωτήριον της ύπαρξης».

☆☆☆

Θεματικός τίτλος της ομιλίας μου αυτήν την Πέμπτη, είναι κατά το πρόγραμμα:

Οι Δυο Πτυχές της Ιστορίας και η Ενότητά τους

Πολιτική και Πολιτισμική Ιστορία

Διαφορές Φάσεων

και η Υπαγωγή της Χρονολογίας στην Μορφολογία

✱